X. évfolyam 12. szám
1954 március 18

Ára: 70 fillér

Ludas Matyi

Fészekrakás

Gólya (a feleségéhez): Stop! Itt már megvan az anyag, megvan a kölcsön, itt maradunk!

Riadalom egy nehézipari üzemben

Titkár: Utasítást kaptunk, hogy gyártsunk sürgősen boronát...
Igazgató: Boronát? Mancika, kérem a lexikon „B"-betűs kötetét!

A traktoroslány sóhaja

— Húsz, száz, trull, ultimo, volát!
— Jaj, sose fogom megtanulni ezeket a traktoros szakkifejezéseket...

GYŐZHETETLEN BAJNOK

(TÖRTÉNET AZ ELMÚLT IDŐKBŐL)

Írta: TERSÁNSZKY J. JENŐ

— Bocsássák be a következőt! — rendelkezett a rendőrtanácsos íróasztalánál.

Az altiszt jóvágású, gyorsmozdulatú, középtermetű úriembert engedett be:

— XY pankrációs birkózó! — mutatkozott be csattanós bokaösszecsapás keretében a tanácsosnak.

— Mivel szolgálhatok?

— Folyamodványom sorsáról szeretnék érdeklődni méltóságodnál! — kezdte a birkózó: — száma ez! — nyujtotta bizonytalanul a zsebéből elővont cédulát a tanácsos felé, de közben tovább hadarta: — Ide utasítottak, hogy méltóságod az ügyosztálynak a vezetője, aki kérelmemnek vélelmezésében döntő szót mond és a kérelmem gyakorlati kivitelezését is ellenőrzi. Tíz órát adnék a tanfolyamon.

— De miről van szó tulajdonképen? Nem vázolná röviden? Ön valamiféle művész? — érdeklődött a tanácsos.

— Ahogy vesszük méltóságos uram! Külföldön mint mutatvány is szerepel, sportcsarnokokban, sőt varietékben is a pankrációs birkózás. Nálunk még alig ismerik. Holott hát mint önvédelmi módszer, mint testgyakorlat minden más sportágat háttérbe szorít.

— Aha! — mosolygott a rendőrtanácsos: — Hát ön az a dzsiudzsicu bajnok, aki a legénységünknek be akarja mutatni a tudományát?

— Így is nevezik, igen...

— Nos! Én pártolólag terjesztem föl az ügyét. Gondolom ma már el is intéződik. Mindjárt kikerestetem az aktát és aztán megtárgyaljuk a dolgot közelebbről, hogyan járunk végére. Én magam is nagyon kíváncsi vagyok a mesterfogásaira és részt akarok venni az óráin. Foglaljon helyet! Parancsoljon! És kérem az aktaszámot.

— Ó köszönöm! Tessék!

— Márton! Hozza csak be ezt az aktát! — szólította be a rendőrtanácsos az íróasztalán levő csengőgomb nyomására bepattanó altisztjét.

Két pillanat szünetre, a birkózó, ügybuzgalomtól láthatólag túlfűtötten így szólalt meg:

— Volna egy javaslatom méltóságos uram!

— Tessék! Kivele! Hallgatom!

— Miután érdeklődésével és jóindulatával megtisztelni kegyeskedett, én a gyakorlati, sommás út hive vagyok. Ha megengedi, itt, akár öt percen belül bemutatom mit tudok. Úgy, hogy teljes fogalmat és áttekintést méltóztatik nyerni róla. Parancsolja?

— Kérem! Semmi akadálya.

— Akkor talán méltóztassék a legerősebb és legügyesebb emberét előhivatni, hogy a kísérletnél fölhasználhassam. Bántódása nem lesz. Ez természetes. Méltóságod teljes képet nyer a képességeim felől.

A rendőrtanácsos behivatta az emberét.

Óriás termetű, vállas, bikanyakú rendőraltiszt jelent meg. Vigyázzban várta a parancsot a szoba közepén.

— Hát tessék! — intett a rendőrtanácsos kedélyes mosollyal a birkózónak: — Csak össze ne törje a csontját és zsebre ne gyűrje Csutora őrmestert.

— Nem esik bántódása! — rezzentett komolyan egyet fején a birkózóművész. És csak arra kért engedélyt, hogy a kabátját levethesse.

Miután a rendőrtanácsos bólintott:

— Csak bátran!

A birkózó így szólt az óriás altiszthez:

— Most kérem, biztos úr, üssön pofon engem, de teljes erejéből.

— Pofo-fo-fon? Én? — hebegett az óriás jámbor somolygással: — Minek?

És kérdőleg fordult a rendőrtanácsoshoz.

Az nevetett és így buzdította:

— Rajta [illegible]ora! Tegye meg ennek az úrnak, amit kíván. Minden kockázatot ő visel. Ez iskola, semmi más. Gyürközzék neki.

A még mindig huzakodó, bizonytalan motyogó altisztre erélyesen szólt rá a birkózóművész is:

— Na! Ne vesztegessük itt a méltóságos úr drága idejét. Hármat számolok és üssön meg teljes erejéből. Egy... kettő... há... rommmm!!

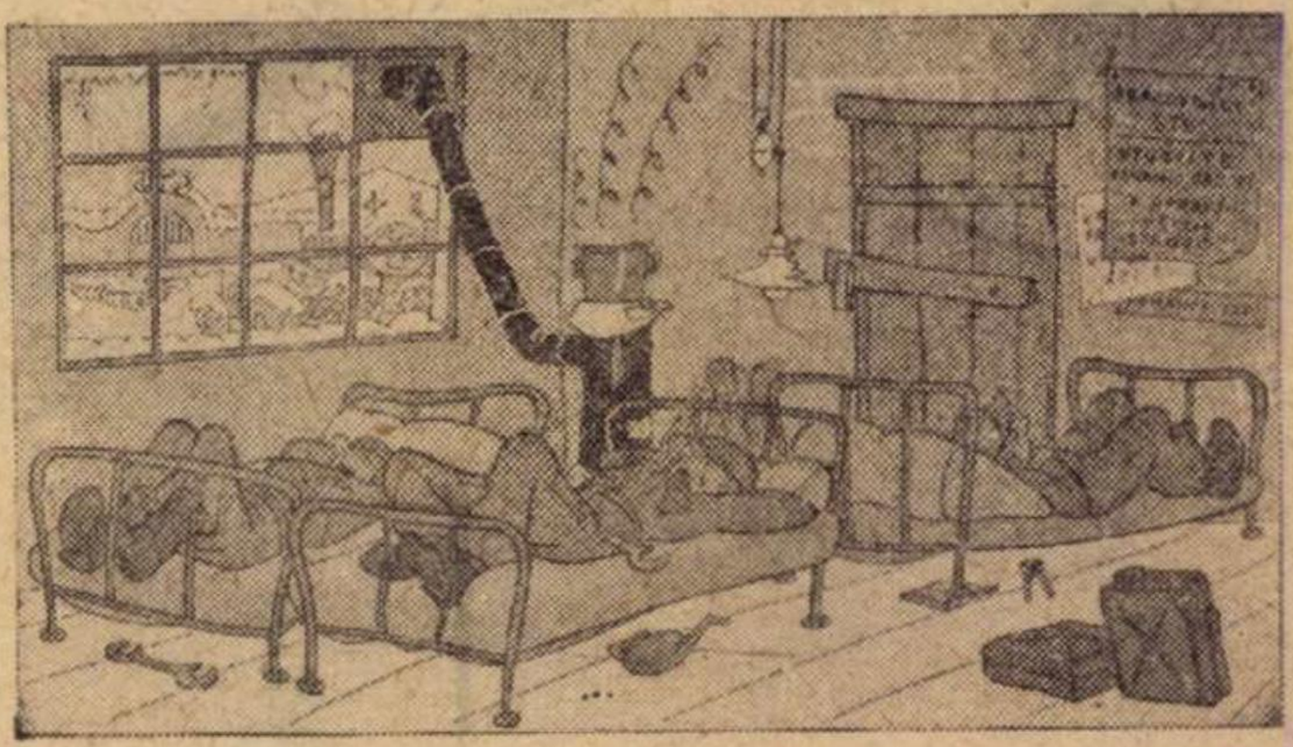
Durr! A rendőraltiszt lapátnyi mancsa nagyot sodorintott oda a művész képére. Úgy, hogy megtántorodván, a fal felé zuhant... Onnan próbált halálsápadtan, nyöszörögve föltápászkodni... Míg a rendőrtanácsos félig döbbenten, félig ellenállhatatlan kacaghatnékkal bámult össze a szintén paffá vált altisztjével.

— Tévedtem! — akadozta ki végre a birkózóművész, lábratámolyogva.

— Hogyan? Hogy történhetett?

— Mert izé... jobbról vártam a csapást. Hisz... általában pofont jobbról adnak... Míg a biztos úr balkezes... sajnos...

Az eredmény nem maradt el

Feküdtek télen...

Fekszenek tavasszal...

(Dikobraz, Prága)

AMINEK NEM SZABADNA LENNIE...

Propagandafőnök: Maga jó grafikus, de ez a masina gyorsabban, olcsóbban és precizebben dolgozik...

Export-oldal

Magyar rúzst szállítunk Keletre

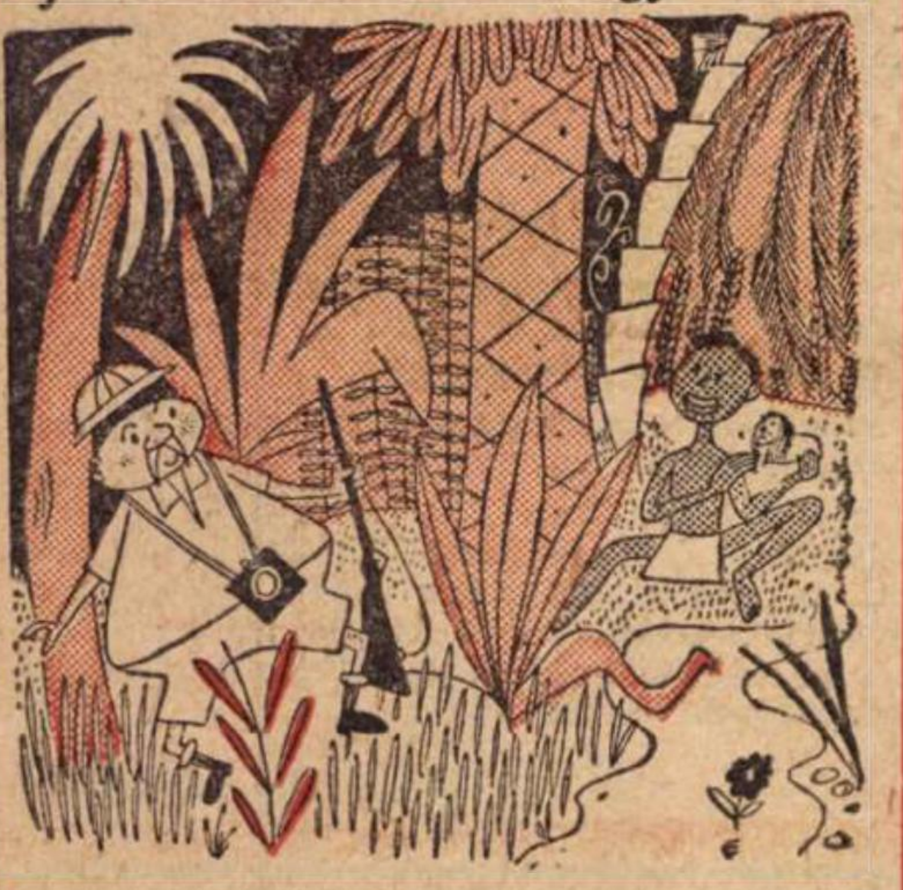
— Igazad volt Fatime, valóban csókálló!...

Egy külföldi hajórakomány viszontagságai

— Halló, Chemolimpex, a hajó zátonyra futott, de egy zsák műtrágyát sikerült megmentenem...

Magyar „Csipogó" gumijátékokkal játszanak a Távol-Keletgyermekei

Oroszlánvadász: Jaj... végem van... Csipogó oroszlán...

Tekintettel arra, hogy régóta furdalja oldalunkat az export kérdése, felpakoltuk blokkunkat, ceruzáinkat, libánkat és elmentünk a Chemolimpexhez, amely első helyen áll a külkereskedelmi vállalatok versenyében. Már a kapuban látszik, hogy a vállalat nem riad vissza a nehézségektől, mert akkora törmelékhegy emelkedik a ház előtt, hogy „aztat a hegyet" még a lepedőnknek a négy sarkával sem tudnánk elhordani, nemhogy a zsebkendőkkel. Igaz viszont, hogyha az ideérkező külföldi üzletfél véletlenül szereti a turisztikát, akkor ez a fogadtatás valóban szívélyesnek tűnhet.

*

Gál vezérigazgató és Hidas osztályvezető hagyományos külkereskedői kedvességgel fogadtak bennünket. Megtudtuk, hogy a Chemolimpex olajtermékek, vegyianyagok és kozmetikai cikkek exportjával foglalkozik. A közelmultban egyik legfontosabb feladatuk a mezőgazdaság számára nélkülözhetetlen műtrágya behozatala volt. A vezér és törzskara ide-oda cikázott külföldön és szinte száztonnánként kötötték le a különböző külföldi üzletfeleknél a műtrágyát. Az egyik legnehezebb tárgyalás közben, amikor az eladó nem nagyon akart ráállni az üzletre, szóba került a májusi angol-magyar mérkőzés.

— Látja, — mondja a külföldi üzletember — erre a meccsre szívesen elmennék magukhoz! De úgyse lehet már jegyet kapni!

Gál vezérigazgató egy külkereskedőbe oltott centercsatár hevességével csapott le rá.

— Legyen a vendégünk Budapesten, az angol-magyaron — mondta a felragyogó arcú kereskedőnek. — Nagyon fogunk örülni... Persze — tette hozzá kis mosollyal — mégjobban örülnénk, ha együtt érkezne a tízezredik tonnát szállító vagonnal.

Mondanunk sem kell, hogy a szerződést megkötötték tízezer tonna műtrágyára.

*

A sport más vonatkozásban is segít az exportnak. Egyiptomnak sok ruzst, pudert, kozmetikai cikket, színes ceruzát, töltőtolltintát szállítunk. A nagy magyar futballsikerek után valóságos magyar-láz futott végig Egyiptomon. A magyar kereskedelmi kirendeltséget megrohanták; sürgősen szállítsanak olyan színes ceruzát, amelyen fel van tüntetve, hogy magyar gyártmány, mert az iskolásgyerekek csak azt keresik. És valamirevaló egyiptomi fiatalember nem csókol meg szívesen olyan egyiptomi lányt, aki nem magyar púderrel púderozza magát.

Igy segítette Puskásék futballcipője a berúgott gólok mellett a magyar exportot is. Ezt nevezzük tökéletes összjátéknak!

*

Belátogattunk a vállalat „Bábelszobájába" is. Az íróasztalon négy telefon, mind egyszerre szól és Ónody Lászlóné, mint bábeli nyelvzavar-felelős, egyszerre beszél mind a négybe. „Hallo, yes, wait a minute please... Oui, monsieur, ici Chemolimpex... Hallo, Kairo... Hallo, Párizs... Hallo, Isztambul... Ja, hier spricht Chemolimpex..."

Amikor pillanatnyi szünet lett, Ónodyné ránkmosolygott és... alig hittünk a fülünknek — azt mondta: „Jónapot!"

*

A Chemolimpexnek lenne néhány szava a magyar iparhoz is, hiszen az ipar nélkül nem tud eredményesen dolgozni. Amilyen lelkesen dicsérték az Almásfüzitői Timföldgyárat, ugyanolyan lelkesen kérik a Rákospalotai Növényolajgyárat, hogy a vashordók gyártásához szükséges egy, azaz: egy darab gépet harcolják már ki végre, mert staniclíban is lehet ugyan olajat szállítani, de félő, hogy kifolyik.

*

Egy érdekes fizikai tüneményt figyeltünk meg a Chemolimpexnél: másnak általában a foga szokott fájni, a Chemolimpexnek a fogkrém fáj. Főként azért, mert nagyon is habozik habozni.

*

Befejezésül pedig hadd jegyezzük fel azt, ami nemcsak a Chemolimpex, hanem a külkereskedelem valamennyi dolgozójának fáj. A nyelvvizsgáról van szó. Aki nyelvvizsgát tesz, az nyelvpótlékot kap, ami nagyon helyes. Aki több nyelvből tesz vizsgát, több nyelv után kap nyelvpótlékot. Ez még helyesebb. De ezt a vizsgát három, illetve kétévenként meg kell ismételni. Arról nem is beszélünk, hogy vizsgánként 30 forintot kell fizetni, de a külkereskedelmi dolgozók sérelmezik ezt az intézkedést. Azt mondják: ha egy orvos megszerzi a diplomát, akkor az életben többször nem kell vizsgáznia. Ugyanez a helyzet a gyógyszerészekkel, mérnökökkel, vegyészekkel... Miért éppen a külkereskedelem dolgozóiról tételezik fel, hogy két, vagy három év alatt kipárolog fejükből az a nyelvismeret, amelyet munkájuk alatt állandóan gyakorolnak? Lelkünkre kötötték, hogy ezt okvetlenül írjuk meg és kérjük fel a Bel- és Külkereskedelmi Minisztériumot, vizsgálja felül a vizsgák kérdését.

Kérésüknek ezennel eleget teszünk!

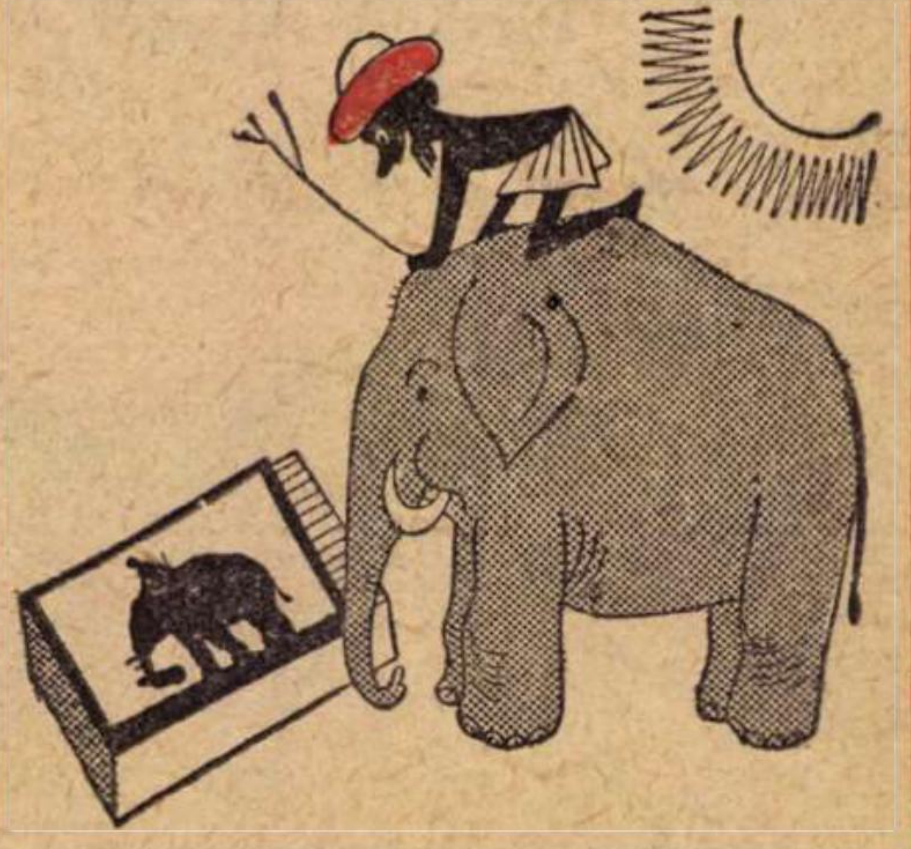
KASSO—Vajda Albert riportja

Más van a címkén, mint ami benne van

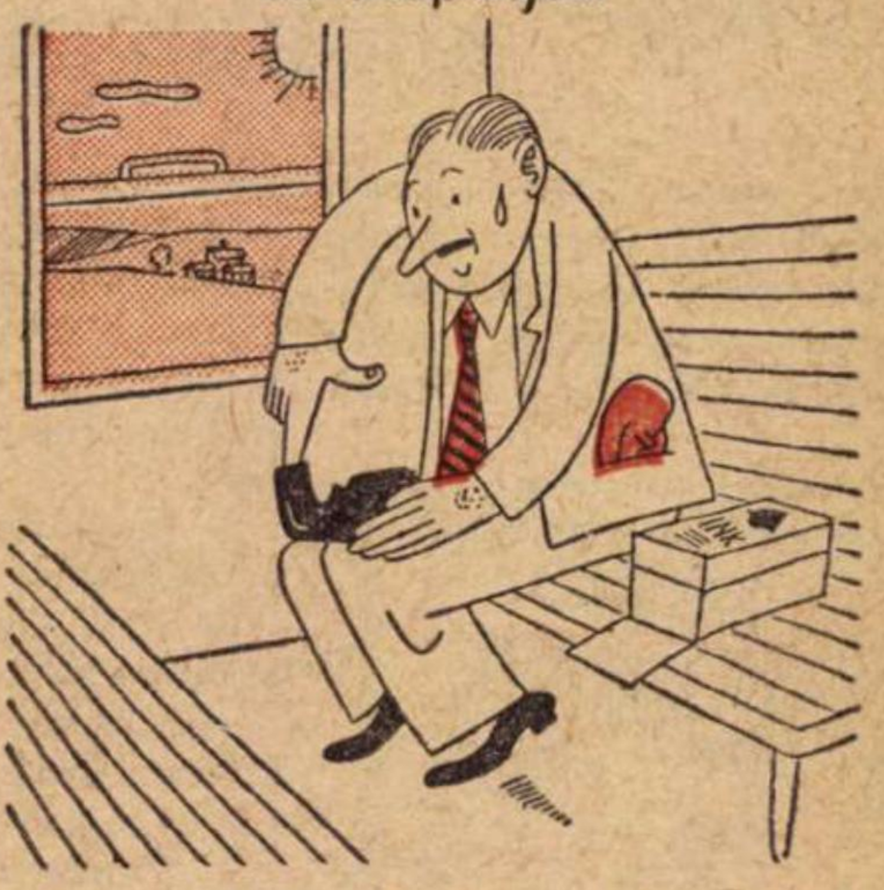
— Fogadjunk, hogy kék lakk van benne!
— Megőrültél? Tudhatod, ha az áll rajta, hogy piros, akkor mérget vehetsz rá, hogy zöld!

Változatos címkéjű exportgyufák

— Látod, Jumbó, milyen kedvesek ezek a magyarok... Olyan messziről is ilyen jól eltalálták...

A Kábelgyár vontatottan szállítja az export-töltőtolltinta zárókupakjait

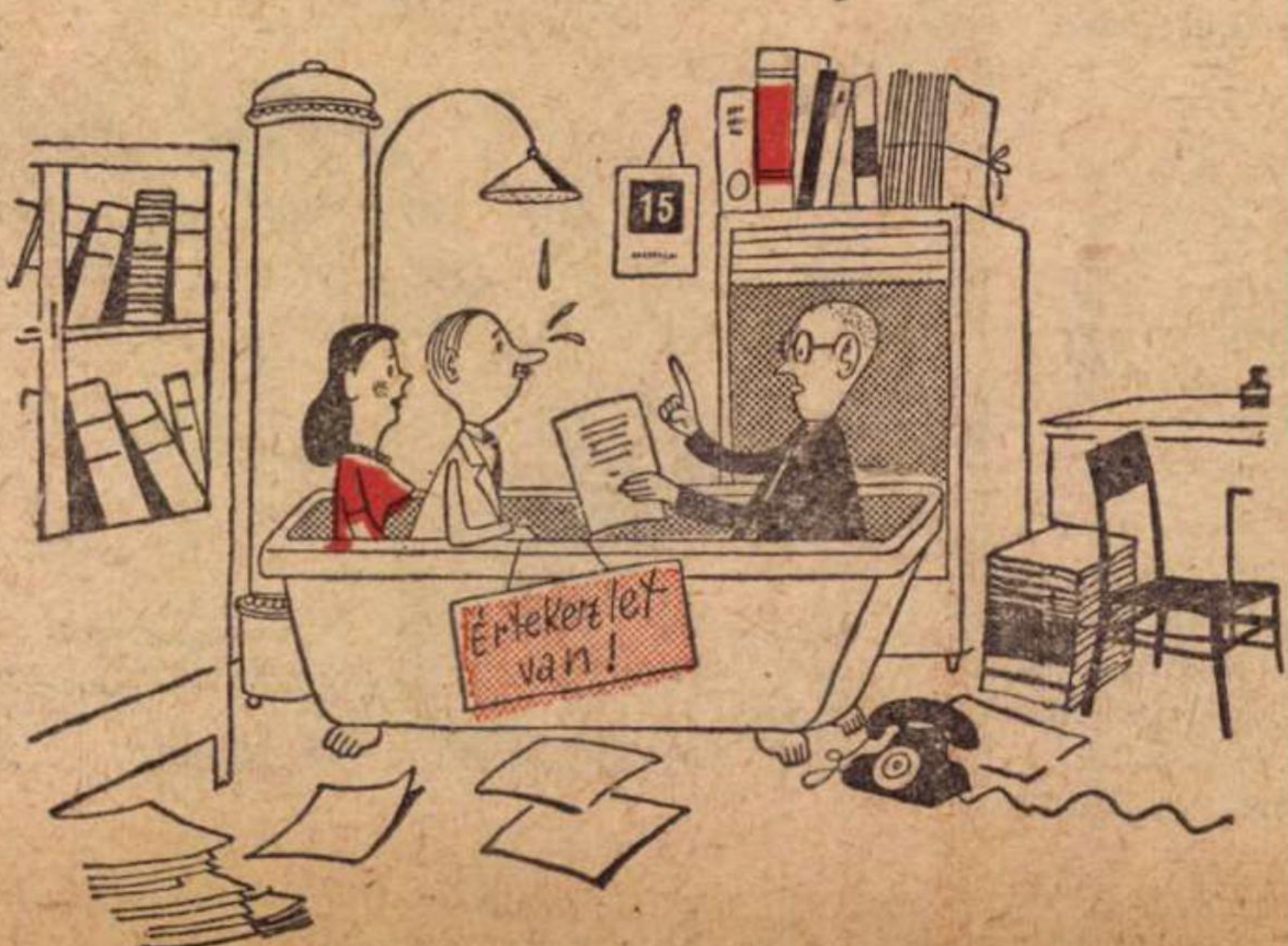
Külkereskedelmi utazó: Csak ne zsibbadjon el az ujjam Sztambulig, különben kilötyög a tinta...

Fejében van a világ-menetrend...

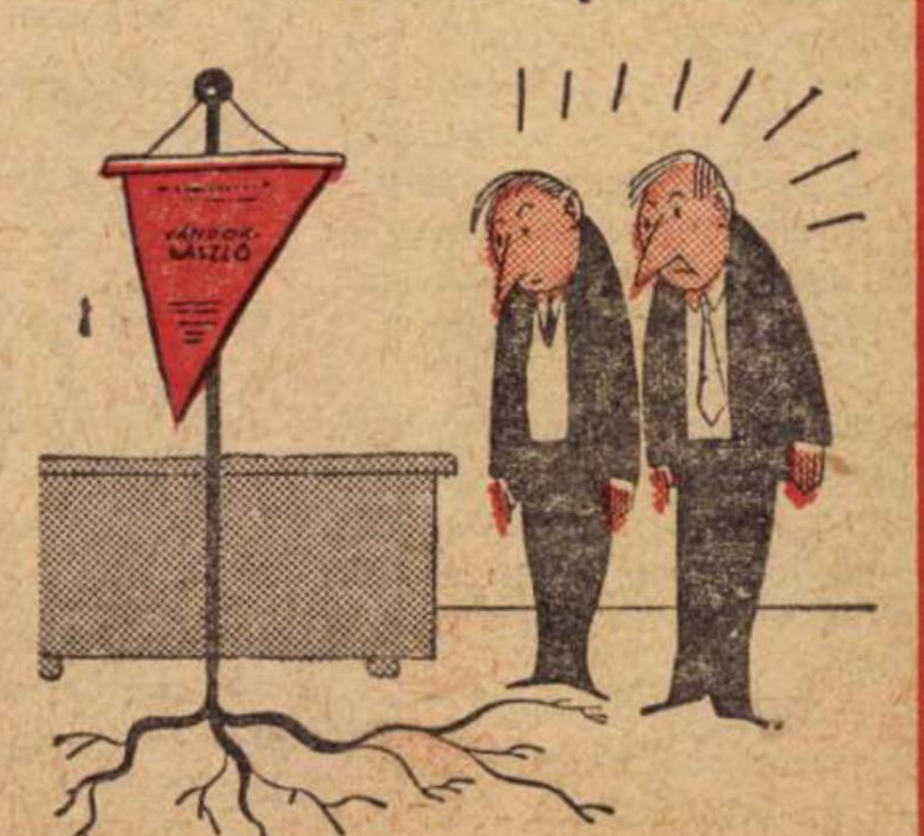

A szállítás osztály vezetője: Hogy hány órakor indul La Paz-ba augusztus 14-én, délután a szállító repülőgép? Rögtön megmondom...

Szűk, fürdőszobás lakásokban dolgozik a Chemolimpex

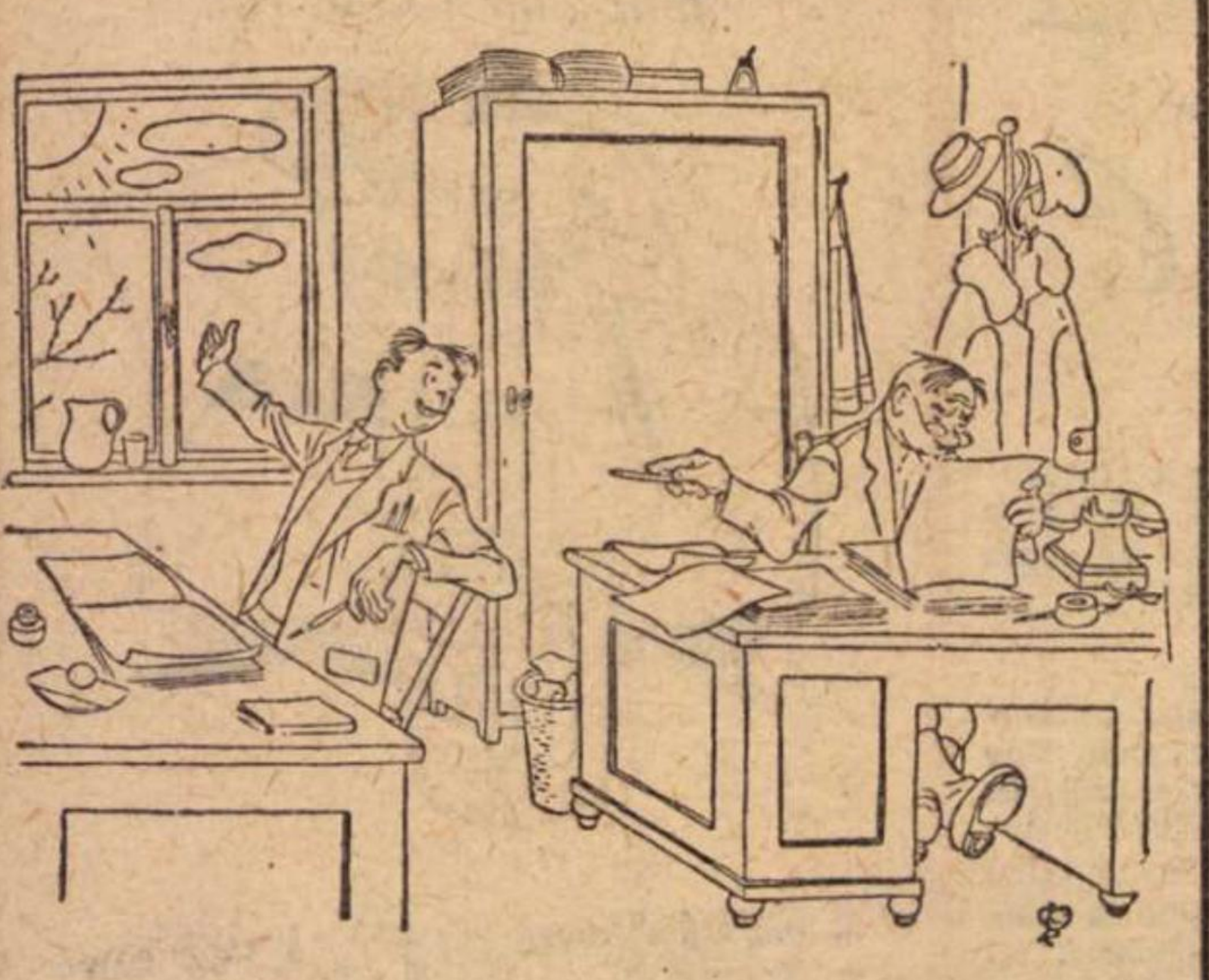

A külkereskedelem vándorzászlója több mint egy éve van a Chemolimpexnél

Hungarotex és Ferunion: Hiába jöttünk, úgylátszik, ez a zászló itt már gyökeret eresztett.

Szórakozottság

— Tanácselnök kartárs, itt a tavasz!
— Mondja neki, hogy értekezleten vagyok...

Pedagógia

— Látod fiam, hogy annakidején apádnak milyen jó bizonyítványa volt?

Utólag könnyű...

A Bámexbumfértnál másról se beszéltek, mint arról, hogy Kakasszéki igazgatót azonnali hatállyal elbocsátották.

Tóházi osztályvezető is nagy megdöbbenéssel hallotta a hírt. Annyira meglepődött, hogy öt percig nem jutott szóhoz, csak a száját tátogatta, mint némafilmeken a szerelmes vőlegény, ha a tornádó elfújta mellőle a menyasszonyát. Aztán megrázkódott és máris a régi volt. Gúnyos mosollyal csak annyit mondott:

— Mért meglepetés ez?

Amikor aztán mégjobban összeszedte magát, kijelentette, hogy:

— Énnekem már akkor se tetszett Kakasszéki, amikor idejött hozzánk...

Özvegy Pattantyús Dezsőné, aki néhány perccel előbb még úgy rohangált, mint egy megriadt kotlóstyúk, közölte főnökével:

— Én már rég tudtam, hogy grófnő volt az anyja és herceg az apja....

Tóházi fölényesen legyintett, jelezve, hogy az előtte sem volt titok, ő is tudta.

A szenzációs hírre, merő szorgalomból összeverődött egy kis értekezlet. Az összes osztályokon felfüggesztették a munkát és mindenütt meghányták-vetették Kakasszékit. Az ügyfelek sora már olyan hosszú volt, és egyre nyúlt, mint a rétestészta, — hogy a sor vége beleért egy másik vállalatba.

Podlevác kartárs is résztvett a lelkigyakorlaton. Ő is megmondta a magáét.

— Maguk nem tudták, hogy Kakasszéki kiugrott kanonok? Hova tették a szemüket?

Tóházi felkacagott:

— Nekem mondja?

— Nahát! — szörnyülködött az özvegy és izgalmában kirágta zsebkendőjéből a monogrammot. — Megjegyzem én is sejtettem valamit...

Abban a percben kicsapódott az ajtó és lihegve megjelent Csokrosi kartárs. Egy pillanatra megállt az ajtóban, széttárta a kezét, aztán ünnepélyes hangon a következőket mondotta:

— Kinek lett igaza? — Mindjárt válaszolt is önmagának. — Nekem. Miért? Azért, mert azt mondtam: Kakasszéki egy szélhámos. Mikor mondtam? Négy évvel ezelőtt. Igazam volt? Igazam volt.

Tóházi félhangosan megjegyezte:

— Nagy kunszt! Én mondtam neki...

Röpke félóra alatt minden kiderült a volt igazgatóról. Mindenki tudta róla, hogy: hét barátnőt tartott, vagyonokat vesztett csapdlecsacsin, és mindezek mellett bűnös szenvedéllyel lopdosta az étlapokat a vendéglátóipari üzemekből.

Vancák bácsi sem bírt nyugton maradni a portásfülkében. Kitett az ablakára egy táblát: Röktön jövök! Aztán ő is beállt a spontán lelkesedésből összeverődött röpgyülők közé. Sajnos, már csak a végére érkezett.

— Csoda, hogy nem teljesítettük az MHK-tervet? — kérdezte a sportfelelős vállát vonógatva.

Mindenki a fejét rázta, hogy nem. Tóházi egy újabb terhelő adalékot közölt Kakasszékiről:

— Utálta a tekézést!

Hirtelen Seres kartárs furakodott előre. Kis ember volt, nem vette észre senki. Csak a hangjára figyeltek fel.

— A szakmai vizsga is Kakasszéki miatt nem sikerült! — süvöltötte.

Egyöntetű volt a helyeslés.

Vancák bácsi megvakarta a fejebúbját és aztán bátortalanul közbeszólt:

— Dehiszen a vizsga csak a jövő héten lesz!

Természetesen senkisem figyelt Vancák bácsira, csak Tóházi, aki száraz hangon kijelentette: Tudtommal a portásnak a portásfülkében van a helye és különben is jobban meg kellett volna néznie Kakasszékit mielőtt beengedte...

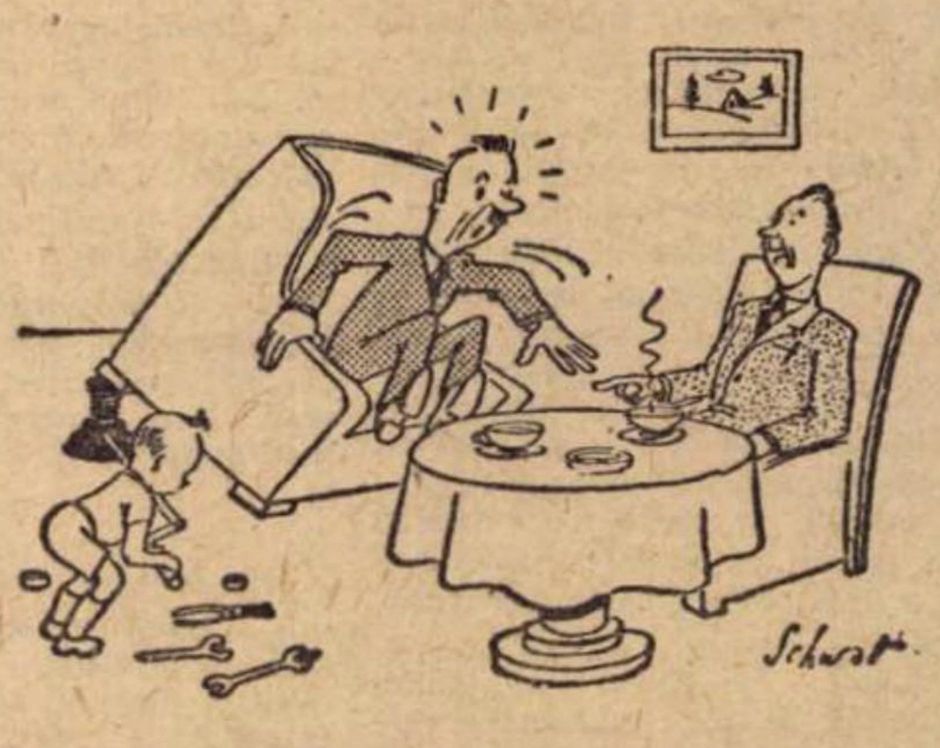
Mikes György

Bizakodó kisegér

— Mielőtt „társulnánk", Herr Macska, játsszunk egy kis védelmi közösségesdit...

A vendég öröme

— Ugye aranyos gyerek? Autószerelőnek készül!

Kíváncsi pesti

— Bocsánatot kérek, nem zavarja, ha nézem, hogyan dolgozik?

Megváltozott a feleségem

Azért vettem feleségül, mert szelídlelkűnek ismertem meg. Amikor egyszer a strandon agyoncsaptam egy szúnyogot, amely a combomat kóstolgatta, felsóhajtott:

— Szegény nem tehet róla, hogy szúnyog. Néki is enni kell...

És ezt az angyalt vittem el az ökölvívóbajnokságra. Ez négy évvel ezelőtt történt. Feleségem egész idő alatt a cipőjét, az előtte ülő szurkoló hátát és a fényszórót nézte. Hiába hívtam fel figyelmét az ökölvívás szépségeire, az erő, a technika és a taktika izgalmas színjátékára, nem nézett a szorító felé. Kijelentette, hogy az ilyen durva sportot be kellene tiltani. Ilyen szelíd volt a lelke.

*

Reggel zsúfolt villamoson ment munkahelyére, este még zsúfoltabb kocsin igyekezett hazafelé. Néha gombok hiányoztak ruhájáról, néha a kézitáskájának a fogóját tépte le a tömeg.

Két évvel ezelőtt történt, hogy ezekkel a szavakkal lepett meg:

— Egy behemót alak rálépett a lábamra és letaposta az új körömcipőmet. Visszatapostam!

Másnap megint boxmérkőzés volt és újra elhívtam. Egy kicsit rá kellett beszélnem, de eljött. Most már, — nyilván a csúcsforgalmi villamosutazások hatása alatt, — végignézte a mérkőzéseket. Sőt izgult is. De amikor véres lett az egyik ökölvívó orra, szája, megcsóválta a fejét.

— Nem tudom megszeretni ezt a vad sportot.

És ismét hosszú ideig nem jött el ökölvívómérkőzésre.

Tegnapelőtt rongyos kalappal, szakadt kabáttal érkezett haza. Csak ennyit mondott:

— A hatos villamos...

Később mégis elárulta, hogy nem akarták leengedni a lépcsőn. Öklöllel tört utat magának, visszalökték a kocsiba, de neki sikerült a lépcsőhöz verekednie magát.

Ma minden unszolás nélkül eljött a nemzetközi ökölvívóversenyre. Amikor az első pár ringbe lépett, izgatottan kiáltozni kezdett.

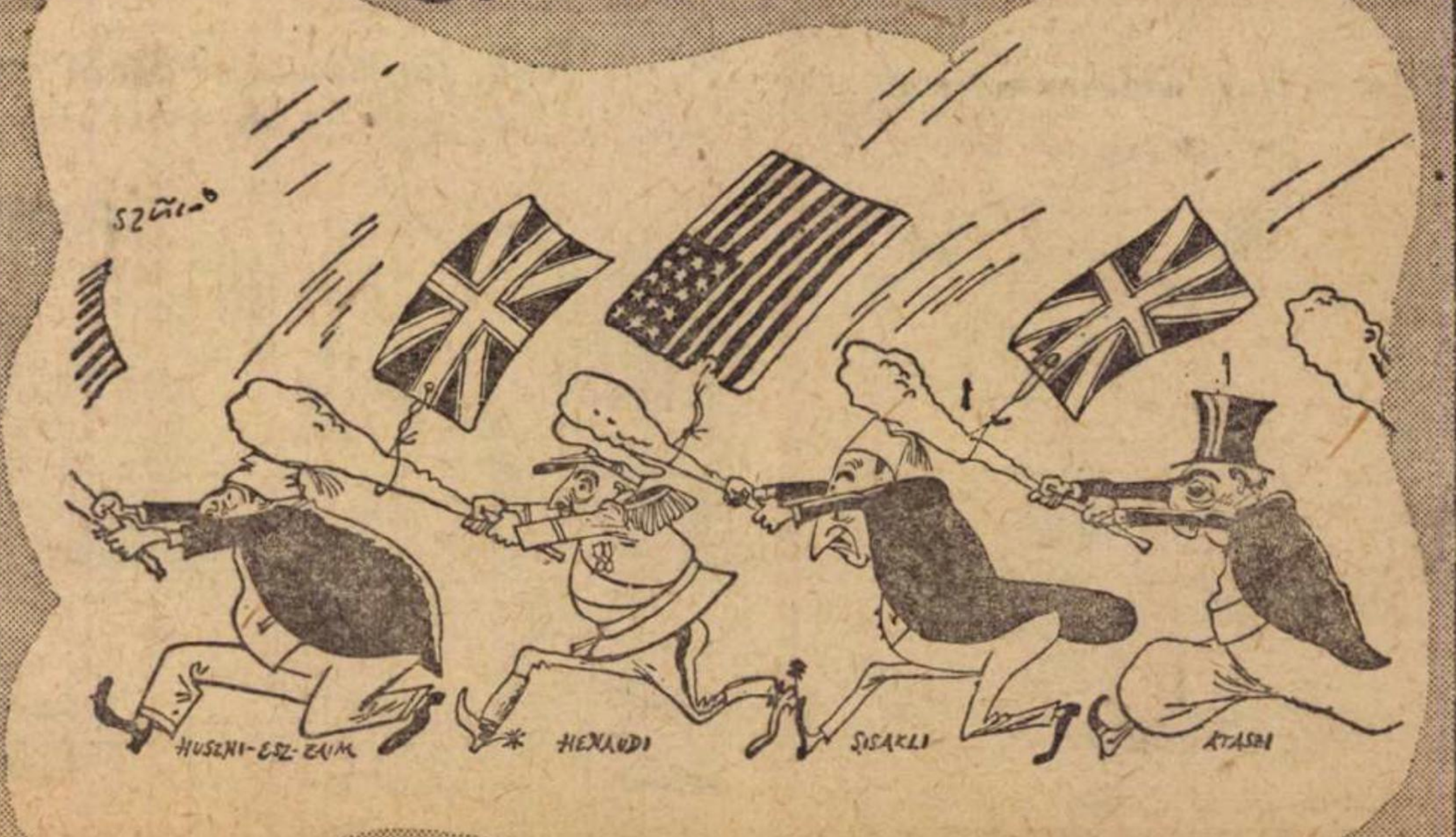
— Mindent bele! Egy horog, egy balkezes. Most sorozd meg!

Amikor Branyigát, a fehérnadrágost, aki gyengén küzdött, kiszámolták, feleségem megjegyezte:

— Rossz az erőnléte. Úgy látszik, sohasem utazik a hatoson.

Palásti László

Szíriában

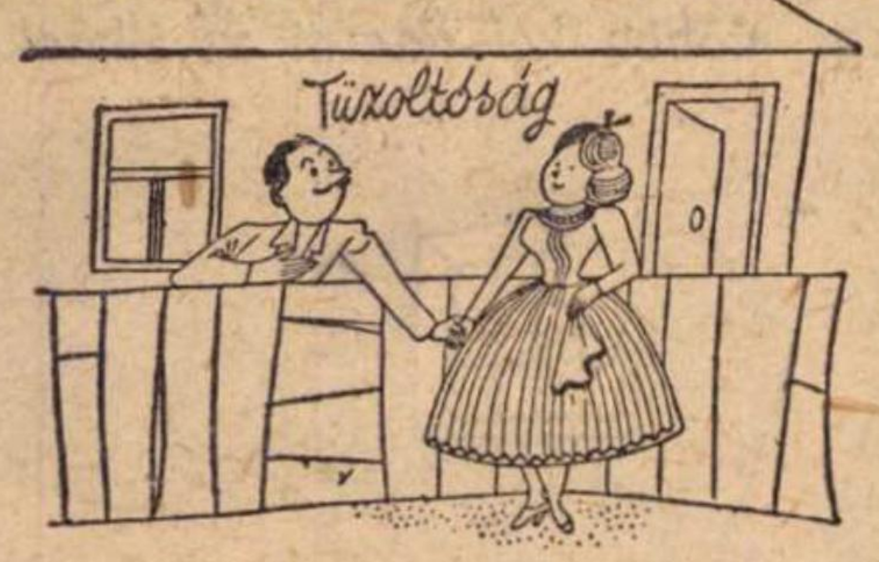
... és így tovább.

A rejtélyes villany- és gázszámla

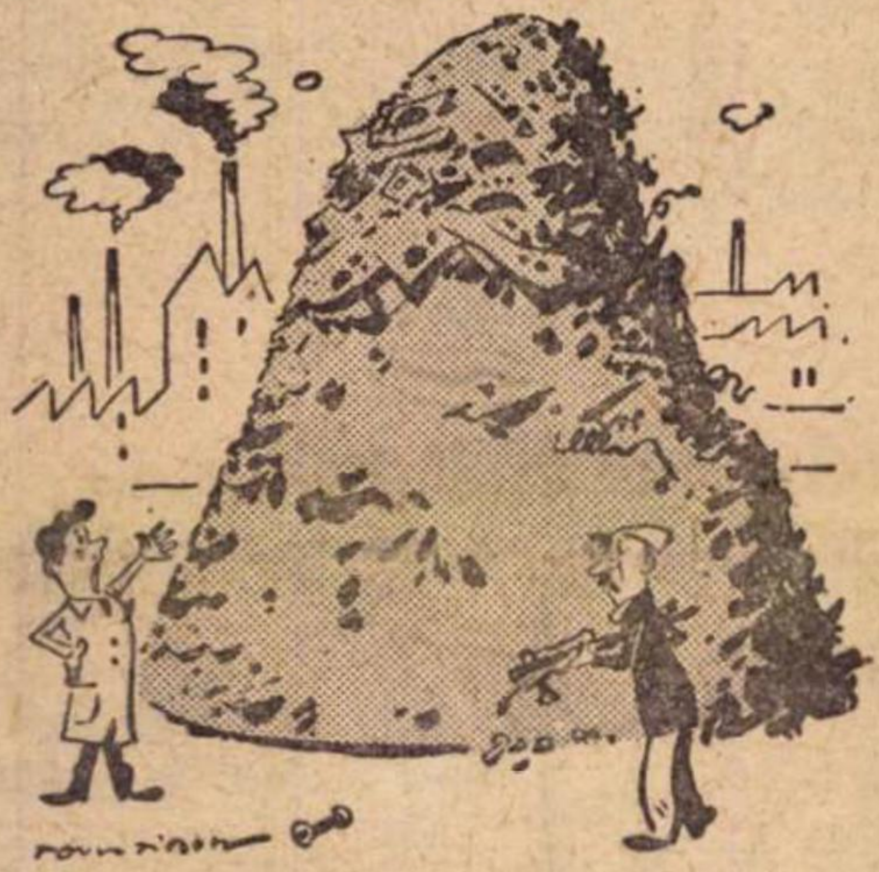
— És hogy jön ki a fizetendő összeg?
— Erre felel az utolsó öt betű. Maga Azt Sose Fogja Megtudni.

Egyes falusi tűzoltók figyelmébe

— Juliska, egészen meg vagyok zavarodva ... lángra lobbant a szívem ...
— Erdekes ember maga, Mihály. A multkor egy pajta lobbant lángra, és maga akkor is meg volt zavarodva ...

Erre is volt már példa

— Mégiscsak hallatlan, hogy egy féléve hever itt ez a sok fémhulladék!
— Még maga kérdi? Hiszen egy éve maga a hulladékfelelős!
— Ejnye, csakugyan! Na mit szól hozzá, mennyit gyüjtöttem!

Csak a citrommal van így?

— Hogy jutott ennyi citromhoz, Vargáné?
— Lement az egész család. Laciká háromszor odaállt!
— Érdekes, az én unokám csak egyszer állt oda és már nem kapott ...

ILLYÉS GYULA: Cinege madár

Hull a hó, szitál,
de dél fele már
beleszól a téli csendbe
az első madár.

A hó rácsai
közt kezd szólani
— nyis-ki, nyis-ki, nyis-ki, nyis-ki —
mondja — nyiski-ti!

Hull, hull, hullogat
de oly ingatag
hull a porka hó, mióta
benne ez a hang.

Es, es, esedez,
szinte beteges
a havazás, úgy kipörli
a kis énekes.

Pehely még mi száll,
szinte kunyerál,
kegyelmedet kéri szinte
cinege madár.

Lefelé a hó,
fölfelé a szó:
mintha vita folyna, el nem
hallgattatható.

Csak úgy zeng bele
a tél börtöne,
nem fújja pedig csak egy szem
pici cinege.

A hó lengeteg
rácsai megett
hol itt, hol ott hivogatja
a kikeletet.

Elég volt a hó,
jöjjön már a jó,
jöjjön le már a jó idő,
a nekünk való.

No ez a pehely,
ez még menjen el,
de azután, kis cinege,
csak te énekelj.

Addig könyörög
egy kis örömöt,
míg hó között, míg hó helyett
eső nem csöpög.

Míg az egy-darab
ég meg nem hasad
s a résen ki nem nyilaznak
a napsugarak.

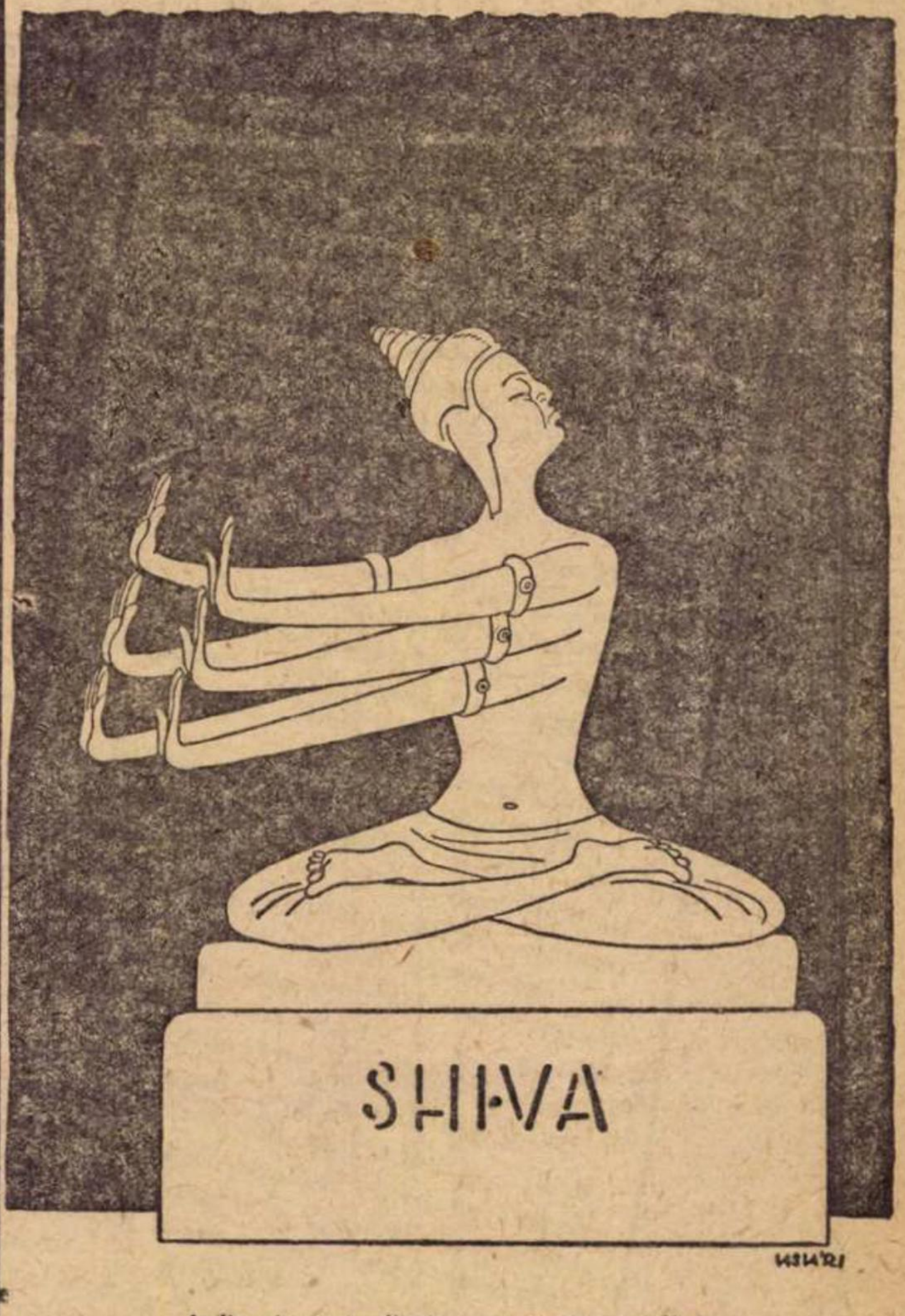
Tündököl a sár,
ragyog a határ,
bizonyuccse a te míved,
cinege madár,

cinege madár,
cinege madár,
cinege, de cinege, de
cinege madár!

— Már ettől híztam egy kilót! ...

Vigye a fenébe!

India visszautasította az amerikai segélyt.

Utasok iskolája

A jólnevelt utas vidáman integet a tovarobogó, de félig

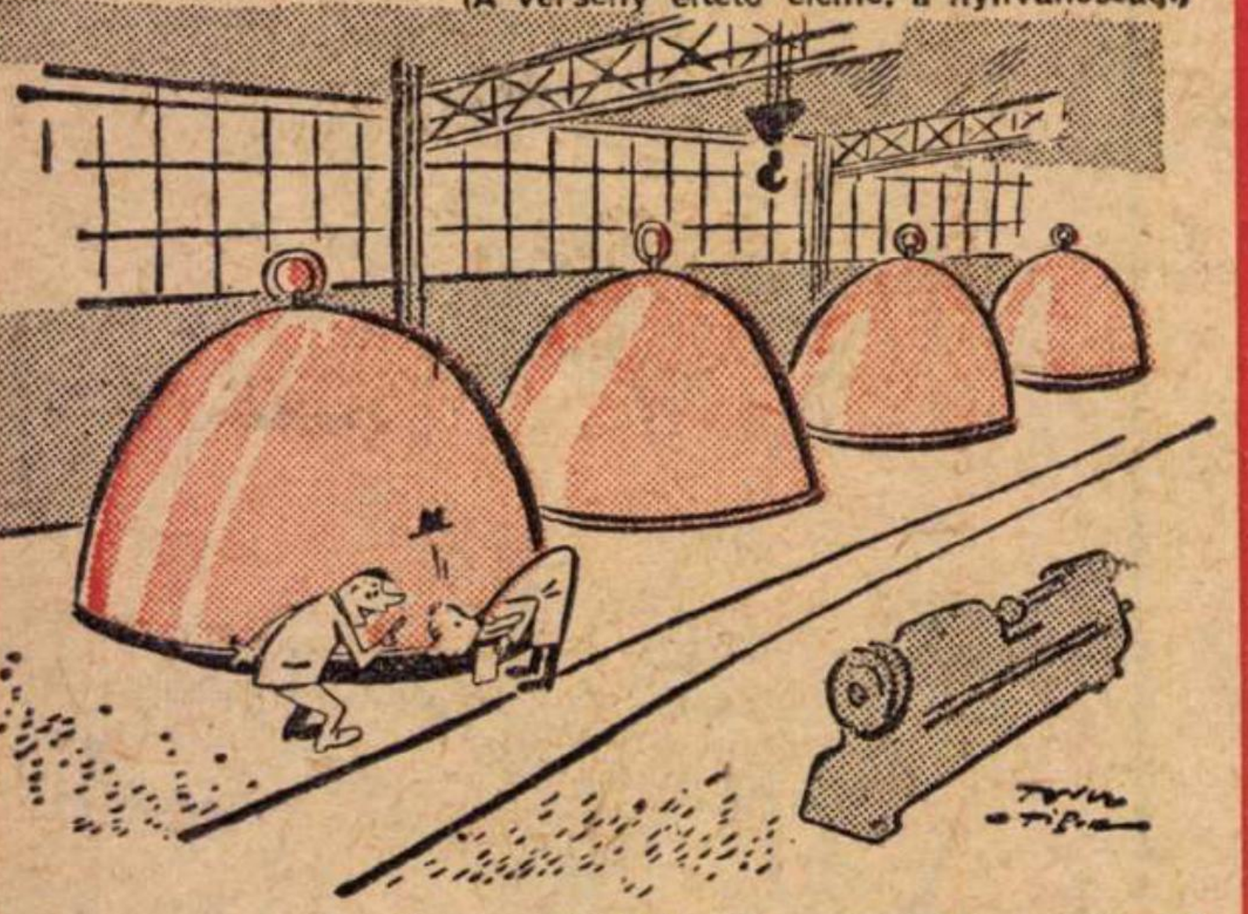
Nincs terhére útitársainak ...

Fogyókúrát tart, hogy kevesebb helyet foglaljon el

Megköveti a sofőrt, amiért nem ugrott ki elég gyor-

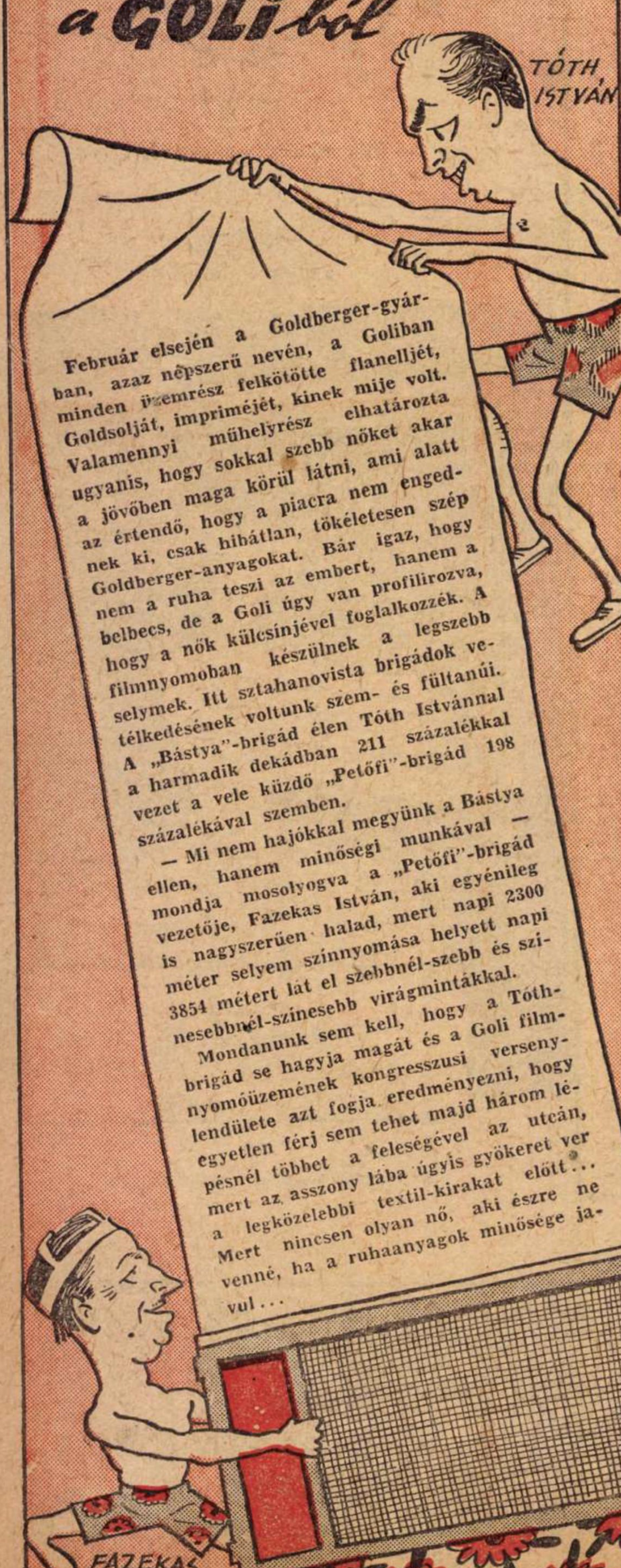
Felszólítás bevárása nélkül jegyet vált ...

Ha igazán segíteni akarja a közlekedést, gyalog jár

— Nézzen csak be elvtárs, itt dolgozik a legjobb marósunk! A versenyeredményére kíváncsi? Ha nem adja tovább, megsúgom: 340 százalék...

Versenyjelentés a GOLI-ból

Február elsején a Goldberger-gyárban, azaz népszerű nevén, a Goliban minden üzemrész felkötötte flanelljét, Goldsolját, impriméjét, kinek mije volt. Valamennyi műhelyrész elhatározta ugyanis, hogy sokkal szebb nőket akar a jövőben maga körül látni, ami alatt az értendő, hogy a piacra nem engednek ki, csak hibátlan, tökéletesen szép Goldberger-anyagokat. Bár igaz, hogy nem a ruha teszi az embert, hanem a belbecs, de a Goli úgy van profilirozva, hogy a nők külcsínjével foglalkozzék. A filmnyomoban készülnek a legszebb selymek. Itt sztahanovista brigádok vetélkedésének voltunk szem- és fültanúi. A „Bástya"-brigád élen Tóth Istvánnal a harmadik dekádban 211 százalékkal vezet a vele küzdő „Petőfi"-brigád 198 százalékával szemben.

— Mi nem hajókkal megyünk a Bástya ellen, hanem minőségi munkával — mondja mosolyogva a „Petőfi"-brigád vezetője, Fazekas István, aki egyénileg is nagyszerűen halad, mert napi 2300 méter selyem színnyomása helyett napi 3854 métert lát el szebbnél-szebb és szinesebbnél-színesebb virágmintákkal.

Mondanunk sem kell, hogy a Tóth-brigád se hagyja magát és a Goli filmnyomóüzemének kongresszusi versenylendülete azt fogja eredményezni, hogy egyetlen férj sem tehet majd három lépésnél többet a feleségével az utcán, mert az asszony lába úgyis gyökeret ver a legközelebbi textil-kirakat előtt... Mert nincsen olyan nő, aki észre ne venné, ha a ruhaanyagok minősége javul...

Külpolitikai NEGYEDÓRA

Hadijelentés

McCarthy az amerikai hadseregnek is nekiment és természetesen — győzött. Az illetékesek Stevens hadseregügyi minisztertől felfelé valamennyien meghunyászkodtak „az őrült wisconsini szenátor", a „vad Joe" előtt. Ha McCarthy hadijelentést adna ki, az így hangzana:

Az amerikai hadsereget bekerítettem. Eisenhower tábornok visszavonulóban van. Az üldözés az egész vonalon tovább folyik.

Nyugatnémetországi helyzetkép

Nyugatnémetországban február végén 2,042.107 volt a munkanélküliek száma, miként a nyugatnémet munkanélküliek müncheni érdekképviselete közölte. Nyugatnémetországban egyre többen vesztik el a munkájukat. Viszont azt is el kell ismerni, hogy sokan visszakapják a régi munkájukat.

Ezek azonban nem munkások, hanem náci tábornokok.

Megnyugtatás

Az Adenauer-kormány félhivatalosában, a Diplomatische Korrespondenz-ben igyekszik szavakkal „megnyugtatni" a franciákat a bonni alkotmánymódosítással kapcsolatban.

Ez olyan megnyugtató, mint amikor valaki a villamoson a szomszédja fájós lábára lép és azt mondja a letaposottlábú szomszédnak megnyugtatóan:

— Nem történt semmi...

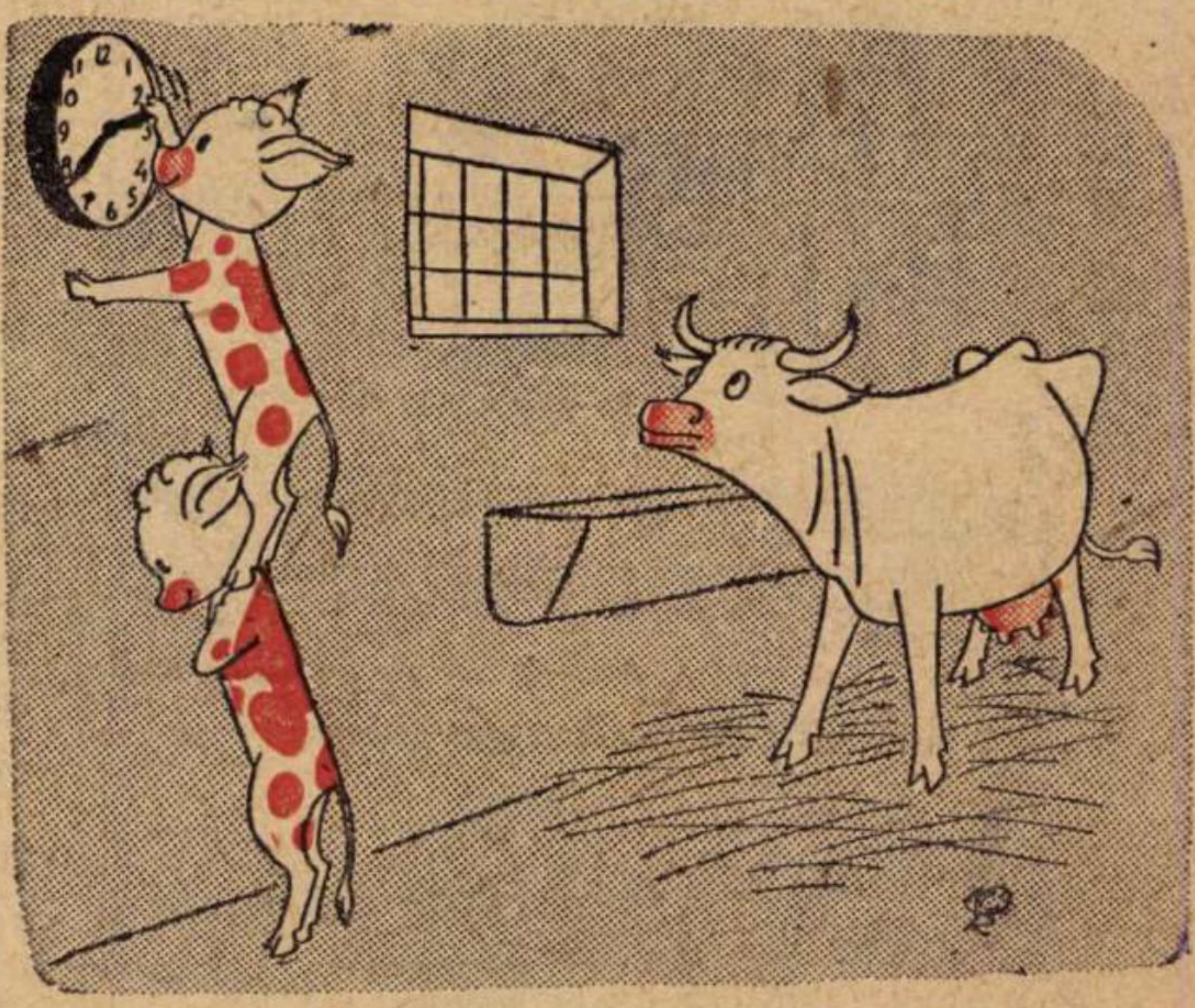
Evés közben jön meg az étvágy

Harold Wilson volt angol kereskedelemügyi miniszter kijelentette, hogy német katonai körök már elavultnak tekintik a 12 hadosztály felállítására irányuló tervet, már 24 hadosztályról beszélnek, sőt a félhivatalos végcél 60 hadosztály. Így áll pillanatnyilag Nyugat-Németországban a náci Wehrmacht feltámasztásának ügye.

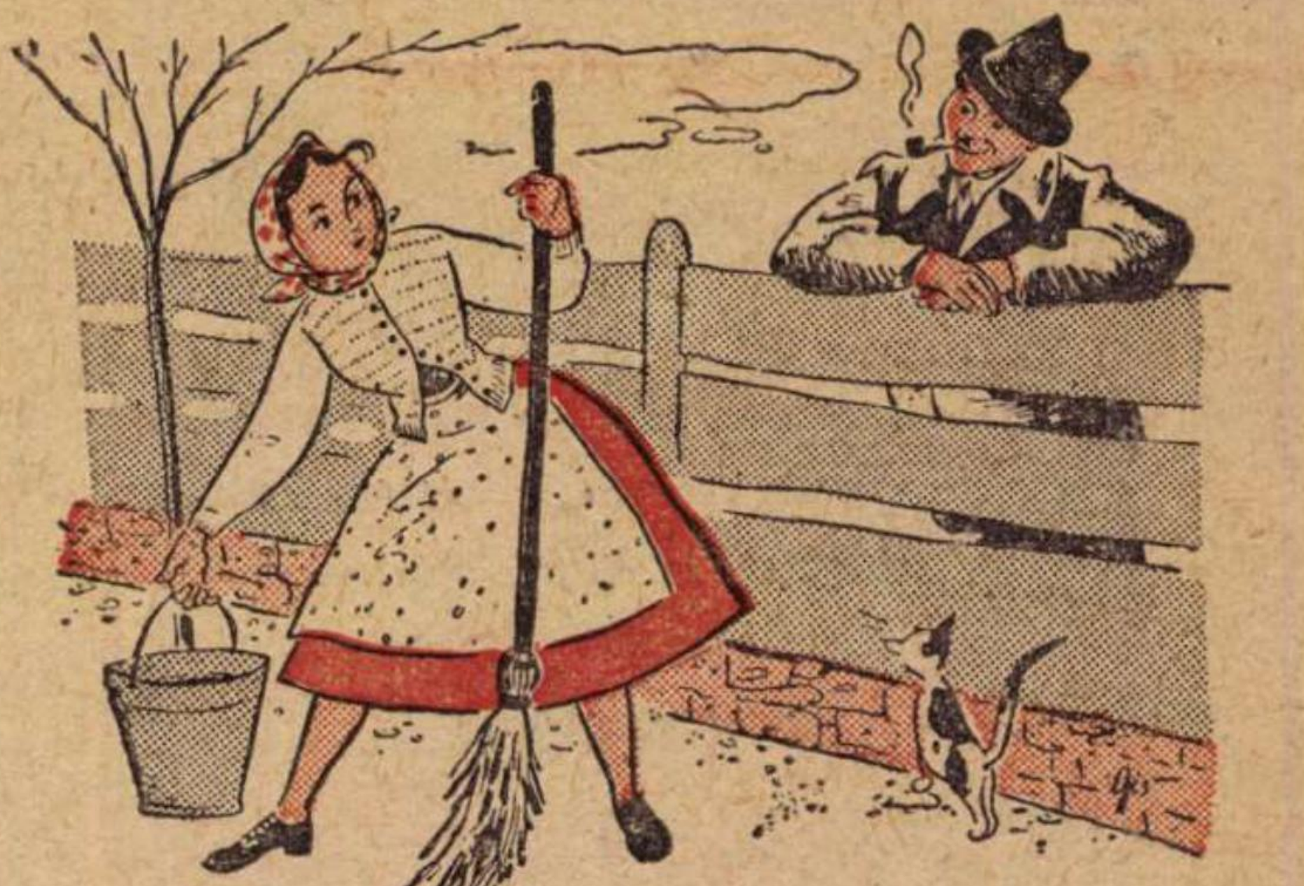
Az régi dolog, hogy evés közben jön meg az étvágy. Az azonban új, hogy a tigrist az asztalhoz ültetik, még szalvétát is adnak neki, valamint kést és villát, hogy ne legyen kénytelen illetlenül csupasz kézzel megenni vendéglátó házigazdáit...

Pontos időben kell etetni az állatokat

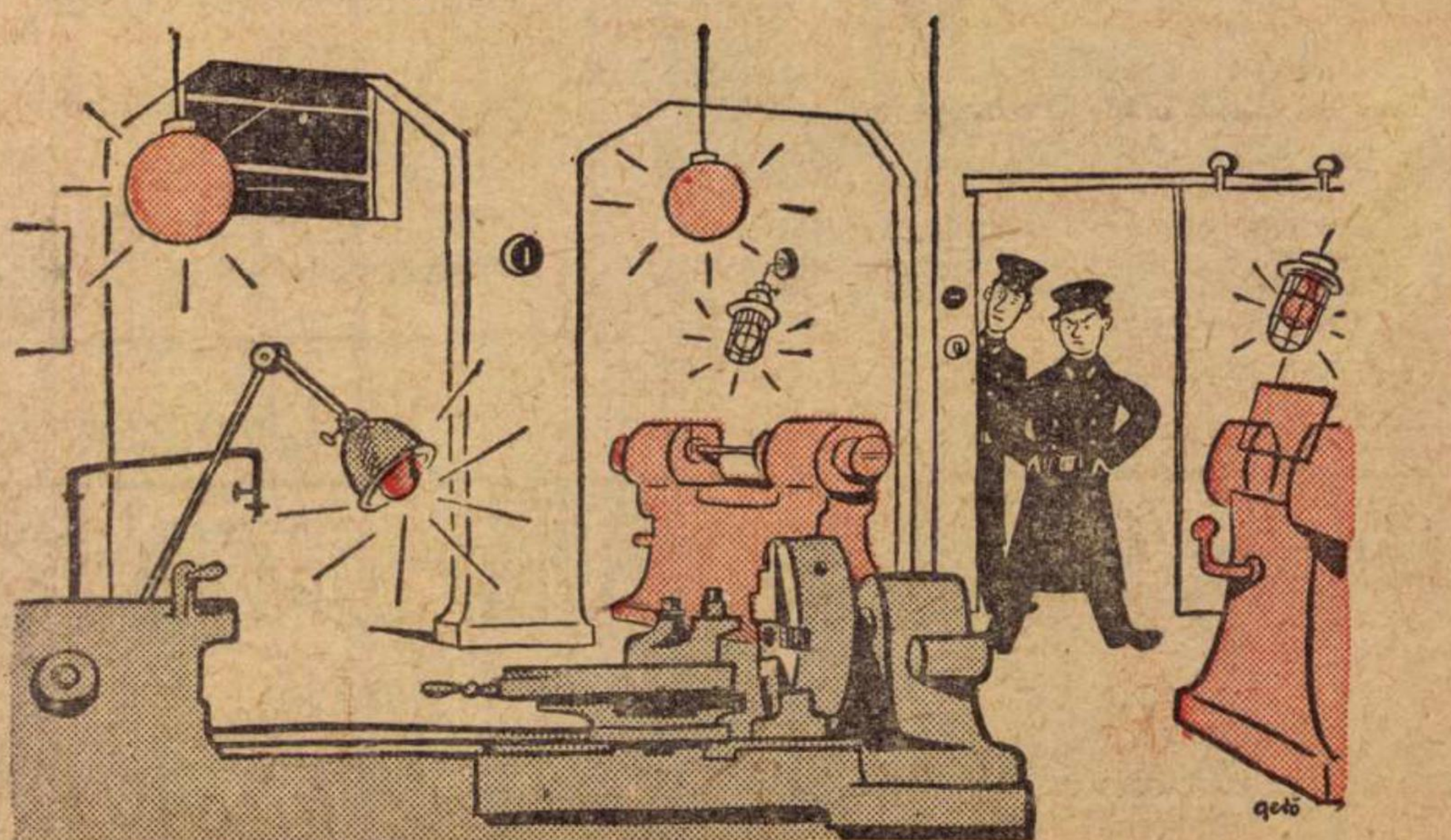
Türelmetlen bocik.

Gyanakvó kislány

— Éppen ilyen kislányt keresek én, Terus, mint te!
— Ugyan hány lánynak mondta ezt már?
— Még hatnak. Merthogy brigádot alakítunk...

Disz-fiatalok éjjeli őrjárata

— Üres a műhely...
— Nem egészen. A pazarlás, a hanyagság és a nemtörődömség jelen van..

Kultúrfront

Darvas Szilárd:

Két kis színházi vers

1. Koratavasz színész-szemmel

Kopott és silány az égbolt,
halvány a [illegible],
únott és fáradt ripacsként
hat rám a föld,
túloz a szél meg a zápor,
gyenge a nap,
kevés volt a próba három
hónap alatt,
egyszerű jelzés a tájék
díszlete még,
fákon a kórus dadogja
kis szerepét,
hinnéd, hogy az idő újra
bús őszre vál,
no nem baj, a premierre
majd összeáll.

2. Rossz néző egy jó darabnál

Sok szemben csillog a jókedv,
övébe' nem,
félighúnyt szemekkel alszik,
de éberen.
Bánatba dőlt pillantását
ha rádveti,
töprengsz, mily keserv érte.
mi fáj neki?
Hogy óvjad a kedved tőle,
nem vagy elég,
keserű lehelletétől
megfagy a lég.
Napokig gyászol a színház,
ahova megy,
szégyelli magát zsebében
a potyajegy.

Az élet és a plakátok a nagy DISz-jelmezbál éjszakáján

Álruhás esztergályos — álruhás szövőnő.

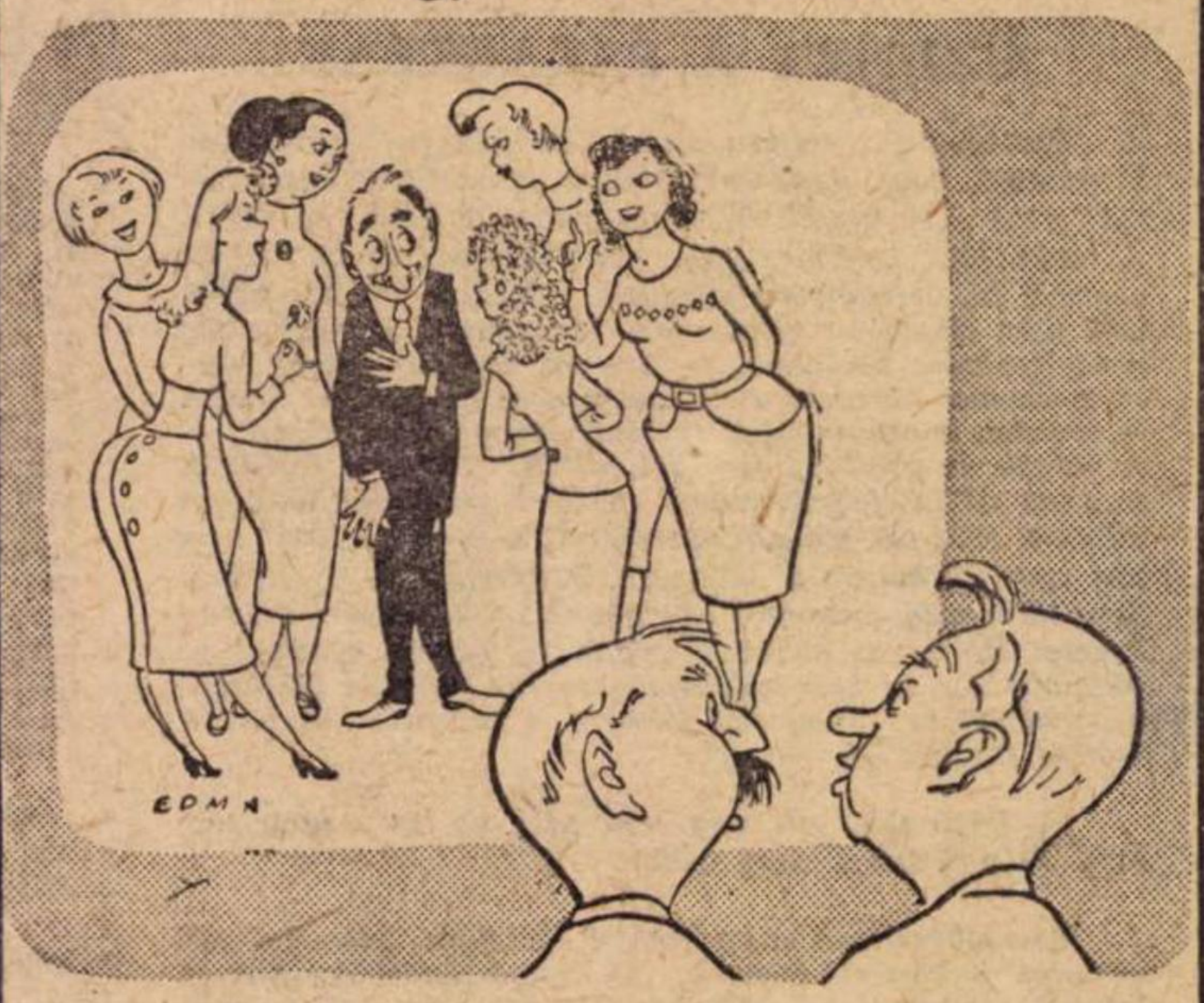
Káderezés

(Képes színházi lappá alakult át a Színház és Mozi.)

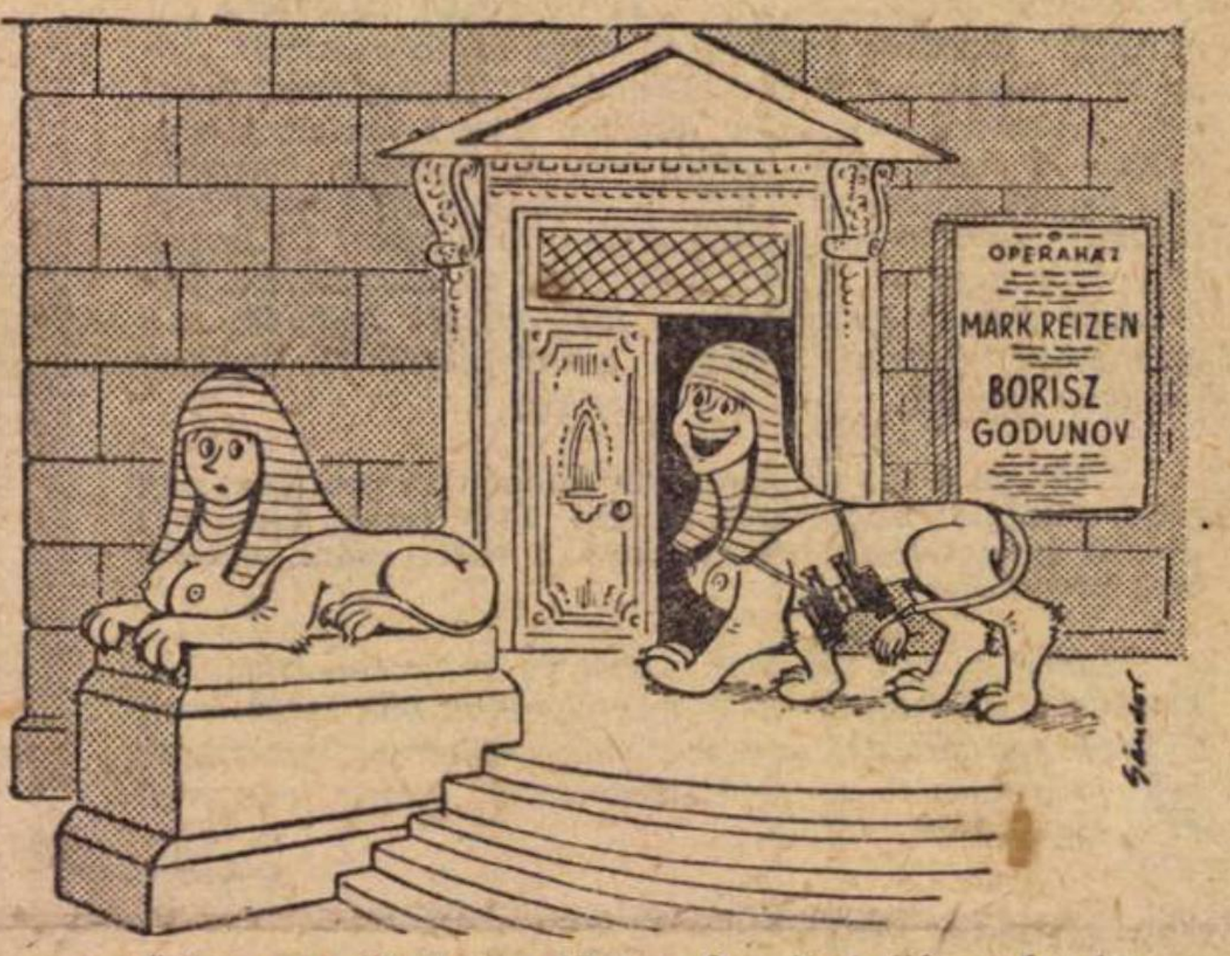

— Nehéz gyerekkorom volt. Pályafutásomat, mint egyszerű műsorújság kezdtem...

A Magyar-Szovjet Barátság hónapjának két nagy sikere alkalmából

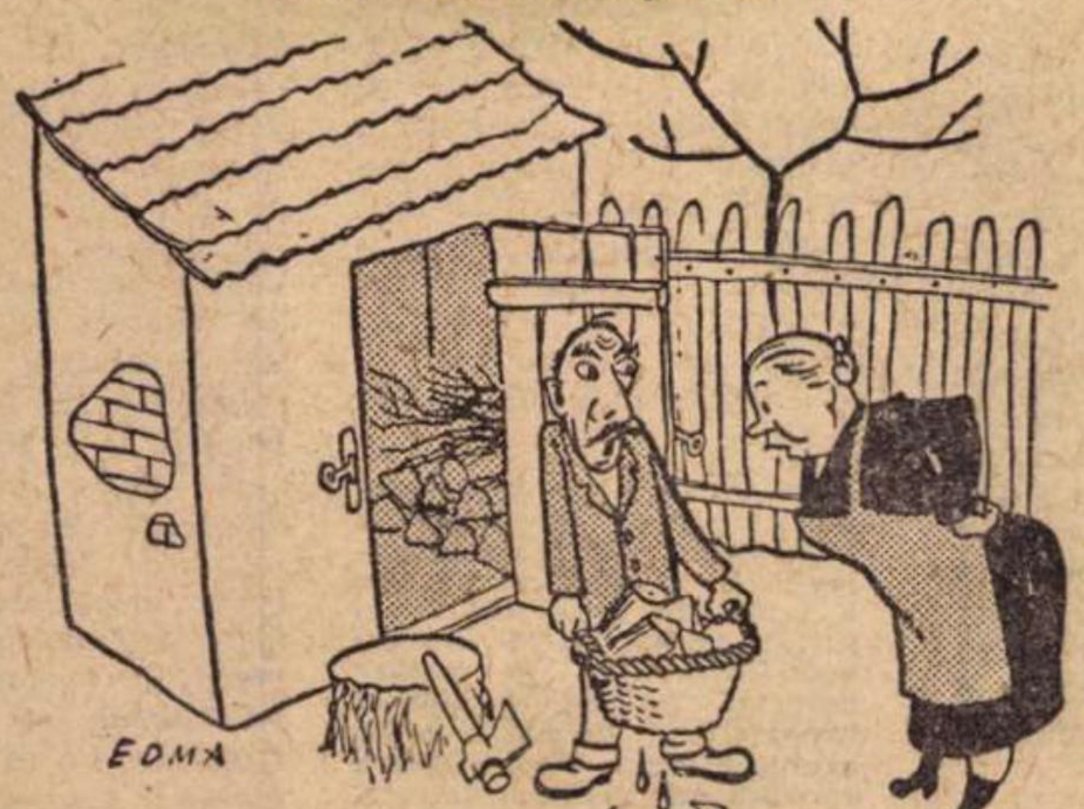
— Mi tetszik úgy ezen a csúnya emberen a nőknek?
— Az, hogy van egy fölösleges jegye a Mojszejev-együtteshez...

— Őrizze egy kicsit egyedül az Operát, kolléga. Én bemegyek, meghallgatom Rejzent, felvonásközben aztán majd cserélünk...

Vidéki színészek lakásviszonyai

I. Praktikus menyecske

— Igyekezz, fiam, hogy minél hamarabb üres legyen a fáskamra. A primadonna lakást keres...

2. Ahol a szállásadó „nem szívbajos"

— Mi az, shortban jöttél a próbára?
— Dehogy. Alsónadrágban. Most fizettem lakbért...

Egy csokor jókedv

Egy csokor virágot nem nyujthatnék át olyan szeretettel a kedves olvasónak, mint amilyen szeretettel átnyujtom ezt a csokor fiatalembert.

A Bányász Kultúrotthonba jártak szabad idejükben és a véletlen kötötte csokorba őket. Az Otthonban előadásra készültek, s a művészgárda a fellépés előtt néhány perccel lemondott. Valakinek helyt kellett állnia. Szöveget tanulni már nem volt idő, s mert a közönség a nézőtéren viharosan követelte a kezdést, a fiúk elhatározták, hogy megmentik a helyzetet és rögtönözni fognak. Némán, csak mozdulatokkal.

Felgördült a függöny. Nyolc fiú állt a színpadon, — komédiázni kezdtek. Sétára indultak Budapesten és kifigurázták a pesti embert, görbe tükröt állitottak a közönség elé. Egyikük zongorázott és az üres szinpadot a fiatalok vonattá alakitották. A képzeletbeli vonaton nehéz viszontagságok között Pestre utaztak. Aztán megelevenitették a 6-os villamost. Lógtak a képzeletbeli lépcsőn és a Vidám Parkba értek. Hullámvasút nélkül szálltak a hullámvasútba, dodzsem nélkül ütköztek össze, utca nélkül táncoltak utcabálon és film nélkül élvezték végig a mozielőadást. És milyen mulatságosan! Milyen kedvesen és fiatalosan! Minden technikai segitség és egyetlen szó nélkül, — csak mozdulatokkal. Görbe tükrükben tovább görbültek a görbeségek. Azóta sokan néztek ebbe a tükörbe, mert a „Görbe Tükör" együttes együtt maradt. Sőt, egy lánnyal még bővült is. Harsogó nevetés jutalmazza minden fellépésüket. Öröm és káröröm sugározza be a kifigurázott pesti ember arcát, aki a szomszédja hibáit viszontlátja a szinpadon. A magáét soha: Nem, ő kivétel. De a többiek... haha!... azok éppen ilyenek!

A közmondás azt tartja, hogy néma gyereknek az anyja sem érti a szavát. Amit ezek a „néma" gyerekek némán mondanak, azt — érdekes — mindenki megérti.

(országh)

A Görbe Tükör együttes tagjai: Anisz László, Breznai Endre, Fejes György, Maklári Zsuzsa, Mihók Ernő, Robotkai Béla, Szabó Pál, Szabó Szilárd, Wunder Rudolf.

Le a bürokráciával!

ÜZENET A PALACKBAN

Épelmém és teljes cselekvőképességem birtokában kijelentem, hogy mindazok, akik a „rövidítések korszakáról" írtak és beszéltek eddig, mind galádul hazudtak. A rövidítések korszaka csak most érkezett el és ezt én, egyedül én, az egyszerű könyvelő fedeztem fel. Ám titkomat nem akarom a sírba vinni és ezennel az emberiség rendelkezésére bocsátom. — Tudom, hogy már csak perceim vannak hátra és a sír szélén nem hazudik az ember. — minden pontosan úgy történt, ahogy most leírom. — A balgák és ostobák, akik azt hitték, hogy a RÖLTEX, meg az ÁTEX felfedezésével nevüket megörökíthetik! A kapzsik! Hisz azt minden gyerek tudja, hogy a „Boxi" nem egy sportág, hanem a Budapesti Oxigéngyár és a „Koksz" nem fűtőanyag, hanem a Koporsókészítők Kisipari Szövetkezete! De mi az ahhoz a számlához képest, amelyet az Akkumulátor és Szárazelemgyár Javító Műhelye állított ki a napokban és könyvelés közben a kezembe került. A számla szövege így hangzik:

„1 3 E.5 akk. pos. neg. lem. szig. cs. 14% felár kgi. szig. beép. 3 fedél csere üzbh."

Kétségbeesetten meredtem a számlára. Szemeim elől eltűntek a kartotékdobozok és folyószámlakivonatok. A látóhatár kitágult és a Csendes-Óceán egyik elhagyatott, vernegyulai szigetén láttam magam, kackiás állatbőrbe csavartan, amint a tengerparton egy palacküzenetet böngészek: .... pos ...... neg .... lem .... szig .... cs ......

Először megpróbáltam a periódikusan visszatérő „3" és „szig" szavakat kombinálni, majd az úgynevezett „lóugrás" szerinti megfejtést alkalmazni. Hosszadalmas lenne itt a különböző és csupán általam ismert baskír, hindu, óasszír és nagytétényi titkos írás megfejtések bonyolult alkalmazási módszerét leírni. Öt nap és öt éjjel lázas erővel dolgoztam és megfejtettem. Enyém a kincs! De érzem, hogy már késő... Gyenge idegzetem és szervezetem felőrlődött a nagy munkában... Szerencsés halandó; aki megtalálod írásomat, gondolj a nagy elmék és kutatók tragikus sorsára... Íme a megfejtés:

1 (darab 3 E.5 (typusú) akk (umulátor) pos (itiv) neg (atív) lem(ez), szig(etelő) cs(ere), 14% felár., k(emény) g(umi) szig(etelésű) beép(ítéssel), 3 fedél csere, üz(em) b(e) h(elyezve).

Eddig szólt a túlvilági üzenet és én érzem, hogy húz magával... Elmegyek. Akik megtaláljátok hűlt tetememet, ássatok egy sírt itt, az íróasztalom mellett és temessetek bele jó mélyen, hogy ne háborgassanak meg a fenevadak és a rövidítések.

D—ér

Nem haltam meg...

A kiskunfélegyházai tanácstól nevemre anyakönyvi kivonatot kértem. Megírtam, hogy az anyakönyvi kivonatra személyazonossági igazolványom kiállításához van szükségem. Ezt a választ kaptam:

„Megkeresését mellékelten visszaküldöm azzal, hogy az 1921. évi anyakönyvünkben Elek István születési bejegyzésénél, ahol az édesanya Elek Mária, a születési idő pedig október 2., az van bejegyezve a jegyzetrovatba, hogy nevezett 1923-ban Jászszentlászlón elhalálozott. Így ezen bejegyzésről a kivonatot nem tudtam megküldeni, miután nem tudtam megállapitani, hogy egyezik-e ezen bejegyzés a kért születési anyakönyvi kivonattal. Kérem postafordultával értesíteni ezen ügyben. Zempléni L.-né anyakönyvvezető h."

Zempléninével a Ludas Matyi útján közlöm, hogy 1923-ban nem haltam meg. Erre abból az egyszerű tényből is rájöhetett volna, hogy mint halott, nem írhattam volna levelet.

Elek István,
V., Akadémia-u. 9.

Hogyan közlekedjünk

A közúti közlekedés rendjének új szabályzata február 1-én életbelépett. A közlekedési rendőrőrsök már ellenőrzik a járműveket és a gyalogosokat. A gépkocsivezetők tömegesen keresik a székesfehérvári állami könyvesboltokban az új KRESZ-t. De hiába keresik, mert könyv nincs, — csak ígéret. Az ígéret pedig így szól: „Még 1953 december 10-én megrendeltünk 1000 darabot, többször megsürgettük, de eddig csak 15 darabot kaptunk, az pedig órák alatt elfogyott." Az új KRESZ-ből egyébként a hivatásos gépkocsivezetőknek vizsgázniok is kell. Hogyan vizsgázzanak, ha nem tudják megkapni a vizsga anyagát? Jó lenne, ha az illetékesek ilyen fontos rendelet kiadásakor gondoskodnának a tankönyvek megfelelő számú kiadásáról is. A gépkocsivezetők és motorkerékpárosok százai nevében kérem a szerkesztőséget, segítsen rajtunk,

Bodrog Kornél,
Székesfehérvár

Idejében szólunk!

hogy állítsanak fel elegendő számú strandpénztárt, mert most még elég egy strandon egy pénztár, de júliusra kevés lesz...

Kovács kartárs válaszol a fővárosi villamosnak

Valamit — valamiért

Az I. sz. Autójavító Vállalatnak dissous-gázra volt szüksége. Felhívta a Gázértékesítő Vállalatot, hogy tud-e szállítani dissous-gázt. Közölték, hogy igen, ha az Autójavító helyette karbidot ad. Miután az Autójavítónak karbidja nem volt, sorba telefonálta a különböző üzemeket, míg végre a Fővárosi Autóbusz Üzemnél talált karbidot. Meg is kapta volna, ha cserébe adott volna olajat. De az Autójavítónak olaja sem volt, hát megkereste a MASZOLAJ-t és megkérdezte tőle, hogy miért adna cserébe olajat. A MASZOLAJ azt mondta, hogy, ha kap rúgóacélt, akkor ad olajat. Az autójavító rúgóacéllal sem rendelkezett, erre felhívta a MÁVAUT-ot, hogy adna-e rúgóacélt. A MÁVAUT-nak azonban nem volt rúgóacélja, azonban egy olyan üzem, amelyik rúgóacélt gyárt, éppen egy „szívességi" autóbuszfuvart igényelt a MÁVAUT-tól. A MÁVAUT lebonyolította a fuvart, megkapta a rúgóacélt, átadta az Autójavítónak, ez továbbadta a MASZOLAJ-nak, ahol megkapta az olajat, az olajat átadta a Fővárosi Autóbusz Üzemnek, ahol megkapta a karbidot és ezt eljuttatta a Gázértékesítő Vállalatnak, amiért cserébe végre megkapta a dissous-gázt.

Kultúrélet akadályokkal

A Magasépítő Vállalat beköltözött az egri kultúrház néhány helyiségébe. Ezáltal a kultúrcsoportok, szakkörök kiszorultak az épületből.

A városi tanács már számtalanszor felajánlott a Magasépítőnek cserehelyiséget, hogy lehetővé tegye a kultúrház jó munkáját. De a vállalat hajthatatlan. Makacsul ragaszkodik a kultúrház épületéhez. „Presztizskérdést" csinálnak az ügyből. Érthetetlen, hogy a vállalat miért nem érti meg a városi és járási kultúrház munkájának jelentőségét. De ha a Magasépítők maguktól nem látják e kérdés fontosságát, a vállalat felettes szerve, az Építésügyi Minisztérium, amely jól ismeri ezt a problémát, — végre elintézhetné az ügyet.

70.000 lakos – 1 mozi

Győrnek, 70.000 lakosú nagy iparvárosunknak mindössze egy mozija van. Hová mehetnek még szórakozni a győri dolgozók? A vendéglátóipari vállalatok helyiségeibe csak közelharc árán lehet bejutni. Még egy mozit kérünk!

A Győri Textilgyár dolgozói

*

A győri mozi ügyében az Országos Moziüzemi Igazgatósághoz fordultunk. Megtudtuk, hogy Győrött két nagy mozi volt, de a Művészeti Dolgozók Szakszervezetének vizsgálata és a mérnöki szemle nyomán életveszélyesnek találták az egyik mozi épületét. Ezért bezárták. Azóta alkalmas helyiség után kutatnak és remény van arra, hogy a közeljövőben az egyik nagy kultúrházat mozinak rendezhetik be.

Vannak utcák, vannak házak...

— Hamarosan elolvad!

— Érdekes, ez nem olvadt el...

Ludas Matyi ELINTÉZTE

A Boráros-téri népbüffével kapcsolatban megjelent rajz alapján intézkedtünk, hogy a feketekávéhoz mokkás-kanalakat adjanak. Utasításunkat valamennyi fővárosi vállalatunk megkapta.

Budapesti Vendéglátóip. Tröszt

„Panaszkodik a KÖZÉRT" című cikkel kapcsolatban vizsgálatot tartottunk. Felhívtuk csoportvezetőink és minőségi ellenőreink figyelmét a gondosabb súlyellenőrzésre.

Szegedi Paprikafeldolg. V.
Csenderits Imre

A Szentgál és Vidéke Földművesszövetkezettől tejpénzjárandóságomat megkaptam. Köszönöm a gyors elintézést!

Jibits István,
Hárságy

Az „Egy cukrászdában" című cikk helyesen figyelmeztetett bennünket arra a hiányosságra, hogy a sütemények neve nincs feltüntetve. Intézkedtünk, hogy a jövőben a sütemények nevét jól láthatóan írják ki.

Bp. Vendéglátóip. Tröszt

Az érdekeltek hozzászólnak

A „Válasz két év után" című cikkel kapcsolatban közöljük: a MÁV Vasanyag-javító Ü. V. tévesen közölte a Ludassal, hogy két évvel ezelőtt tőlünk kértek motorvédő automatát. A panasz befejező részében levelünket ismertették, de ez a válaszunk egészen más anyagra vonatkozott, amellyel kapcsolatban folyamatos levelezést folytatunk a MÁV Vasanyaggyűjtő Ü. V.-vel, amely — igen helytelenül — összetévesztette a két ügyet.

Villamossági és Szerelési Cikkeket Értékesítő Vállalat

A „Többe kerül a leves, mint a hús" című közleménnyel kapcsolatban közlöm, hogy a Hevesi Malom állandóan hiányos bélyegzéssel adta postára leveleit a Hevesmegyei Malomipari Egyesülésnek. Ez a sok büntető portós borítékról is megállapítható. A Hevesi Malom igazgatója az 1.20 forint befizetését nem expressz ajánlott levélben igazolta, hanem a hivatalos levelekkel együtt küldte el. Tehát ez nem jelentett számára külön költséget.

Fazekas József,
az Egyesülés igazgatója

Rosszul szervezett szervezés

A Láng-gépgyár néhány dolgozója jegyet igényelt az Opera egyik előadására. A közönségszervező iroda megbízottja a szokásos és kacskaringós (magyarul: bürokratikus) eljárás után elvitte a jegyeket a gyárba. A kultúrfelelős örömmel üdvözölte a régvárt vendéget és készülődött a jegyek átvételéhez. Itt jött közbe a váratlan akadály.

A közönségszervező iroda megbízottja kijelentette, hogy a jegyeket csak a közönségszervezőnek adhatja át. A kultúrfelelős az ugyanis csak kultúrfelelős, de nem közönségszervező. Mert úgyebár, mit is csinál az a kultúrfelelős? Felel a kultúráért. De mi köze van néki a közönséghez, s főleg a jegyekhez? A közönségszervező? Az kérem más. Az szervezi a kultúréletet. Az szervezi a közönséget. Valami ilyenfajta nézetekkel lehetett a kedves vendég megáldva, s hiába bizonygatta a kultúrfelelős, hogy ő és a közönségszervező egy cél érdekében dolgoznak, ez nem hatotta meg a közönségszervező iroda megbízottját. Hiába ígért a kultúrfelelős készpénzt, a szakszervezet levélpapírján írt átvételi elismervényt és akár hat aláírást: a jegyeket a megbízott nem adta át. Vagy a közönségszervező, vagy senki! Inkább visszaviszi a jegyeket. S hogy megmutassa, milyen kemény jellem, nála mennyire egy a szó és a tett, visszapakolta táskájába a jegyeket, köszönt és távozott.

A történethez hozzátartozik még, hogy a Láng-gépgyárban akkor éppen közönségszervező - válság volt. A régi eltávozott, az új még nem született meg. A kultúrfelelős ezt el is mondta a megbízottnak, de az őt nem érdekelte. Az sem, hogy a Láng-gyári dolgozók nem jutottak hozzá a régen várt s oly nagyon óhajtott operajegyekhez. Mert a megbízott: bürokrata.

Sz. B.

LUDAS MATYI. — Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA. — Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ. — A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-krt 9—11. Telefon: 222-271, 221-293. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11. Telefon: 221-285. — Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda Ü. V. Lapterjesztési ügyek: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183—022, 180—850. — Szikra Lapnyomda, Budapest VIII., Rökk Szilárd-u. 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — Példányszám: 330.000.